

stig Maade at fremtvinge en højere Arbejds løn end den, der i øvrigt følger naturligen af Samfundets samtlige økonomiske Forhold. Hvis derimod man vil lægge den Betydning i Forslagene, at man vil indskærpe Administrationen, at Staten ikke bør være den, der udviser smaaligt og utidigt Kniberi ved Fastsættelsen af Arbejds lønnen, og ikke skal søge at presse Lønnen ned under det, som ellers er den under lignende Forhold gældende Betaling, er dette en Opfattelse, som deles af hele Finansudvalget, og jeg tør tro af hele Tinget. At dette er den virkelige Betydning, derpaa peger navnlig Forslaget Nr. 2 om at bemyndige Ministeren til at betale Snekasterne den paa Stedet gældende Timebetaling. Thi det har været Genstand for Omtale og Klage i den forløbne Vinter, at Statsbanerne i Tilfælde, hvor der har været Brug for Snekastningsarbejdere, har søgt at knibe Daglønnen ned under det, som maatte siges at være almindelig gældende Betaling paa Stedet. Det synes, at en saadan Fremgangsmaade har beredt Statsbanerne selv Vanskeligheder. For saa vidt disse Klager ere rigtige, vil jeg ikke undlade her at udtale, at et saadant Kniberi ikke er paa sin Plads og ikke kan billiges. Jeg gentager, hvad jeg udtalte i Gaar: Staten bør være en rundhaandet og god Arbejdsgiver, hvoraf ikke følger, at Staten skal søge at forrykke det ved samtlige Samfundsforhold i hvert foreliggende Tilfælde givne naturlige Lønningsniveau. At Staten skulde sætte sig til Opgave gennem en højere Løn for de Arbejders Vedkommende, som den beskæftiger, at søge at fremtvinge et almindeligt højere Lønningsniveau, kan jeg ikke erkende for rigtigt og det allerede af den simple Grund, at jeg anser Staten for at være ude af Stand til at gøre det. Om end Staten over for den tilfældige, begrænsede Kreds af Arbejdere, den beskæftiger, kan betale højere Løn end den efter Forholdene normale, vilde dette alligevel i Længden vise sig at være uden Virkning paa Arbejds lønnen som Helhed.

Forinden jeg forlader Statsbanerne, har jeg at nævne endnu en Sag, som ikke har fundet Udtryk i noget Ændringsforlag, men som berøres i et af Bilagene til Ændringsforlagslisten, nemlig Bilag 8. Den Sag, jeg sigter til, er den for ikke længe siden foregaaede Udnævnelse af en ny Skibsinspektør ved Søfartsafdelingen. Det vil vides, at denne Udnævnelse har givet Anledning til megen Omtale. At der til denne Post er udpeget en forholdsvis ung Mand og tilmed en Søn af General-

direktøren, har været Aarsag til stærk Kritik, og Finansudvalget har ikke kunnet lade denne Sag hengaa uden at afæske Ministeren nærmere Oplysninger om Sammenhængen. En Redegørelse for de Betragtninger, der have været bestemmende for Ministeren til at foretage denne Udnævnelse, har han meddelt Finansudvalget, og jeg antager, at den ærede Minister vil benytte den her givne Lejlighed til at meddele den ogsaa til Tinget og derigennem til Offentligheden. Jeg skal for øvrigt for Øjeblikket kun fremhæve et enkelt Synspunkt. Det fremgaar af de Meddelelser, der ere givne Finansudvalget, at man ved Besættelsen af saadanne mere overordnede Stillinger inden for Statsbanernes Administration for en væsentlig Del er henvist til at vælge mellem en begrænset Kreds af Emner, nemlig Mænd, som allerede forud have gennemgaaet en vis bestemt Uddannelse, som tilsigter at kvalificere dem til at kunne overtage slige Poster. De erhverve sig en saadan Uddannelse ved at arbejde en Aarrække i Egenskab af saakaldte Aspiranter, og det er om dette Forhold, at man i Bilag 8 vil finde nogle Oplysninger. Disse Aspiranter lønnes af en særlig Konto i Budgettet, benævnet „Uddannelse af Personale“, hvortil der er opført et Beløb af omtrent 15,000 Kr. om Aaret. Det siger sig selv, at det Antal Mænd, som paa denne Maade kan udannes, nødvendigvis maa være begrænset, og heraf følger atter, at det kan komme til at foreligge endog saaledes, at man ved Besættelsen af vigtigere Poster kan være faktisk henvist til at vælge den enkelte, der kan siges i denne Forstand at være kvalificeret. At dette System har sine Mangler, er utvivlsomt, og man kan navnlig indvende derimod, at Besættelsen af de vigtigere Poster kan være i væsentlig Grad foregreben allerede ved Valget af de Personer, der antages som Aspiranter. Hvorvidt denne Ordning kan afløses af en bedre, og hvad der i den Henseende hensigtsmæssigst er at gøre, har imidlertid Finansudvalget ikke fundet sig kaldet til at tage under Overvejelse. Dette Spørgsmaal hører naturlig hjemme under den Kommission, der for Tiden beskæftiger sig med Ordningen af Statsbanedriften i det hele, og Finansudvalget benytter Lejligheden til at henlede denne Kommissions Opmærksomhed derpaa.

Vi gaa derefter over til Postvæsenet. Under Nr. 20 er der foreslaaet en Bevilling, for at Søpostforbindelsen mellem Kjøbenhavn og Bornholm i Maanederne November til Februar kan foregaa daglig i